

Muntele de foc

Vasile Alecsandri

Pe cei munți pustii, sălbatici,
Din Lombardo-Veneție,
Unde noaptea în orgie
S-adun demonii lunatici,

Hoți de moarte doisprezece
Stau în rond sub vântul rece
Care șuieră și trece!

Focul cerului s-aprinde,
Urmărit de groaznic tunet,
Și al munților răsunet
Printre văi adânci se-ntinde.

Hoții râd cu voie bună.
Șeful lor, purtând cunună,
Cântă astfel în furtună:

Varsă-n cupa mea de aur
Acest vin ce desfătează
Și mă-mbată, mă turbează,
Ca sângele roș pe taur.

Toarnă, drege tot aice,
Și când eu destul voi zice,
Pe-al meu cap trăsnetul pice!

Beți, voinici, până la moarte!
În ceas vesel de plăcere
Să uităm orice durere,
Orice chin a relei soarte.

Beți, copii, toți după mine
Și-nchinați cupele pline
L-a fulgerelor lumini!

Vântul bate, cerul tună,
Munții urlă, Satan râde,
Iadul vesel se deschide
Și cu noi cântă-mpreună.

Pe când lumea se-ngrozește,
Omul brav benchetuieste

POEZII ONLINE

Ș-al lui suflet se-ntărește!

Tremure-se tot în lume
Cât va fierbe sânge-n mine!
Facă-și cruce și se-nchine
Cel ce-aude de-al meu nume.

Eu sunt brațul care frânge!
Eu sunt ochiul ce nu plânge!
Eu sunt gura ce bea sânge!

Abia zice, și deodată
Cade hoțul de pe munte,
Fulgerat, lovit în frunte
De a cerului săgeată!

De-atunci mii de focurile,
Limbi de pară albăstrele,
Ard pe locurile-acele!